

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 25/03-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 19. februára 2003 predbežne prerokoval sťažnosť P. V. a V. V., obaja bytom Ž., zastúpených komerčným právnikom JUDr. I. M., Ž., vo veci porušenia ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava II a Krajského súdu v Bratislave a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť P. V. a V. V. **o d m i e t a** pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 27. decembra 2002 doručená sťažnosť P. V. a V. V., obaja bytom Ž. (ďalej len „sťažovatelia“), zastúpených komerčným právnikom JUDr. I. M., Ž., ktorou namietali porušenie ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava II a Krajského súdu v Bratislave.

Sťažnosť sťažovateľov nespĺňala náležitosti návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené najmä v § 20 ods. 1, § 50 a § 53 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), a preto ústavný súd vyzval sťažovateľov na odstránenie nedostatkov náležitostí návrhu na začatie konania pred ústavným súdom, na čo im uložil lehotu 15 dní od doručenia výzvy.

Ústavnému súdu bolo na základe výzvy 22. januára 2003 doručené podanie sťažovateľov, ktorým neboli odstránené všetky nedostatky podania. Sťažovatelia presne neoznačili konanie pred Krajským súdom v Bratislave ani v obsahu podania, ani v návrhu na rozhodnutie ústavného súdu a je to náležitosť, bez ktorej ústavný súd nemôže rozhodnúť o prijatí sťažnosti na ďalšie konanie. Ústavný súd pripomína, že sťažovatelia sú zastúpení komerčným právnikom, ktorý má zákonnú licenciu na poskytovanie právnej pomoci, a v takýchto prípadoch je nevyhnutné trvať na jej kvalifikovanom poskytnutí. Ústavný súd na základe zisteného stavu opätovne vyzval sťažovateľov výzvou z 31. januára 2003 na doplnenie podania a odstránenie jeho nedostatkov.

Sťažovatelia na túto výzvu ústavného súdu nereagovali, nedostatky podania neodstránili napriek tomu, že boli poučení o možnosti odmietnutia podania v prípade jeho nedoplnenia.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je

zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Sťažnosť nemá náležitosti predpísané zákonom, sťažovatelia napriek výzve ústavného súdu nedostatky sťažnosti neodstránili, a preto ústavný súd sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 19. februára 2003